

הרהיטים היו במצב טוב. איל דוד בבית אהרונסון • צילום: אור לוי

איל דוד מבת שלמה סיים לאחרונה פרויקט שחזור רהיטים מרתק בבית אהרונסון בזכרון יעקב. יש לו כבוד גדול לרהיטים שעשו פעם ודעה ברורה על הנגרות של היום < נירית שפאץ > nirits@omer-media.co.il

מהייה היתה איל דוד

עמוק מדי. עובדים עם שיוף מאוד עדין. המטרה היא לא לגרום לרהיט להיראות חדש. השכבה העליונה שלו ממשיכה להראות את ההיסטוריה שלו".

לפרויקט בבית אהרונסון הוא הגיע די במקרה. הוא עבר במקום, נכנס והציג את עצמו ואת מקצועו. "עברנו על כל הרהיטים במקום. יש שם רהיטים שנבנו לפני כ-140 שנה על ידי נגר מקומי, ועליהם חריטות וגילופים של אם החיטה שהנגר עשה. אהרון אהרונסון גילה ותירבת את אם החיטה. התורכים הזמינו אותו לדמשק כדי לתרום מהידע המדעי שלו, והוא חזר עם רהיטים דמשקאים, שגם הם נמצאים כיום בבית אהרונסון. יש במקום גם רהיטים שהמשפחה הביאה מרומניה. חדרים שלמים מלאים ברהיטים. התחלתי את העבודה ב־1 ימאר וסיימתי אותה לאחרונה".

כשדוד מתבקש לספר על רהיט בבית אהרונסון שהצית את דמיונו במיוחד, הוא לא יכול להסתפק בתיאור פריט אחד: "שידה כפרית מאוד יפה, מעמדים יפים למראות בכניסה לבית, מכתבה דמשקאית מעניינת עם כפתור שלחיצה עליו פותחת את המגירה, צבעתי גם את סליק העץ שבו היה מוחבא האקדח של שרה אהרונסון".

בכך שהנגרים של העבר היו בעלי מקצוע מסוג אחר: המציאות הטכנולוגית של אז הובילה אותם לכך. "עד שנת ה־70 הנגרות הייתה איכותית. היה זמן לעשות דברים. היום עושים הכל עם ברגים. אז נדרשו מיומנות גבוהה, אינטליגנציה, עשו חיבורים מתוחכמים והשקיעו מחשבה בכל פריט. היום זמן העבודה מוגבל ומתרכזים בייצור המוני. לאט־לאט נעלם מהעולם מקצוע הנגרות מעטים עוסקים בזה, כי קשה להתפרנס מזה".

החומרים שהוא מעדיף להשתמש בהם הם החומרים הטבעיים שהשתמשו בהם פעם, והחומרים של אז מחייבים גם היצמדות לשיטות של אז. "פעם, לפני עידן הספוג, היו משתמשים לריפוד רהיטים בקפיצים וקש. היו מותחים מסגרת וקושרים אותה היטב בקפיצים, מוסיפים קש ובדים ואז מרפדים. אם רוצים היום לשמור על האותנטיות של רהיט, חשוב לא לזרוק את הספוג ולשמור את הקפיצים. זה לוקח זמן. אני עושה שימוש בפיגמנטים, בצבעים ובשעוות דבורים שאני מכין בעצמי. אני עושה הכל כמו שעשו לפני 200 שנה. בשחזור רהיט עתיק רוצים לשמור על הפטינה, השכבה העליונה של העץ. לא משייפים

אחרונה סיים איל דוד מבת שלמה את הפרויקט האחרון שלו והמרגש במיוחד: שחזור שני הכיסאות האחרונים בבית אהרונסון בזכרון יעקב. דוד, 39, שבמקצועו הוא משחזר רהיטים ישנים, מספר: "תמיד עבדתי בעץ, בניתי ועסקתי בו מכל הכיוונים. למדתי נגרות לפני שבע שנים ראיתי יום אחד זקן משפץ רהיט ישן וידעתי שזה מה שאני רוצה לעשות. התחלתי לחפש בארץ אנשים שעובדים בתחום, דפקתי על דלתותיהם כדי ללמוד איך להתעסק עם רהיט עתיק, שהוא נישה ייחודית: איך עובדים ועם אילו חומרים. כיום אני עובד באופן עצמאי, ממעט לבנות רהיטים חדשים, ועיקר עבודתי הוא שחזור של רהיטים קיימים. אני משחזר גם רהיטים מלפני 100 שנה ויותר. לפעמים באים אליי אנשים גם עם רהיטים חדשים, אבל עיקר המומחיות שלי הוא בדברים ישנים יותר. אין לי העדפה מיוחדת לתקופה או סגנון מסוימים. בכל פעם אני נתקל במשהו חדש, שלא הכרתי ומעניין אותי לעבוד עליו".

הייחודיות של הנישה קשורה לא רק להבדלי הסגנון והתפיסה האסתטית, אלא

